

чатъ и тѣ? да! и съсз голѣмо оуѣсрдіе ги и на книгъ записвахъ, и ги испращахъ и на дрѣги тѣ, които бѣхъ въ далечны страны.

Но, и ный не сме ли любопитны да знайме исторіа та на всѣкиго отъ тѣхъ, които сж „наши наставницы, и да ги поменѣваме, които говорихъ намъ Слово то Божіе?“ (а) Но, какъ ще ги поменѣваме, ако не имъ знаемъ исторіа та? какво е то поменѣвань-е? то са казва; да си напомнимъ за тѣхны тѣ трѣдове, гдѣ то са трѣдихъ за Благовѣстіе то Христово; и да си въобразяваме тѣхны тѣ страданіа, гдѣ то си не пожалихъ и животъ-тъ; но постоанствовахъ даже до смъртъ, да проповѣдватъ, да благовѣстѣватъ Евангеліе то, за да ны приведятъ въ познаніе то на истинъ тѣх.

А, и вый противници! самы ны казвате; „да си надмѣваме за подвижы тѣ на мѣченицы тѣ, гдѣ то сж страдалы за истинъ тѣх.“ (в) А като не имъ знаемъ исторіа та; какъ ще си надмѣ-

---

(а) Евр. 13. 7.

(в) Брош. истинны поклонцы. стр. 156.